

III. Кривични дела против честа и угледот

1. Кога обвинетиот му удрил шлаганица на оштетениот и при тоа му нанел повреда –црвенило на образот, сторува кривично дело „телесна повреда“ од чл.130 ст.1 од КЗ, а не кривично дело „навреда“ од чл.173 ст.1 од КЗ (од реален вид).

Од образложението

Основниот суд во С.со пресуда К.бр.521/08 од 02.12.2008 год. обвинетиот МГ го огласил за виновен за кривично дело „Телесна повреда“ по чл.130 ст.1 од КЗ и го осудил на казна според законот.

Наводите во жалбата дека неможе да стане збор за кривично дело Телесна повреда од чл.130 ст.1 од КЗ, бидејки ударањето на шамар претставувало реална навреда се неосновани, бидејки од приложеното лекарско уверение е констатирано телесна повреда во вид на мала модрица на десната страна од лицето. Во чл.130 ст.1 од КЗ јасно е определено дека за телесна повреда ќе се казни тој што друг телесно ќе повреди или ќе му го наруши здравјето, а од изведените докази неспорно се утврдува дека обвинетиот физички го нападнал оштетениот, ударајќи му шамар по образот со што му нанел телесна повреда- модрица од десната страна на лицето.

Точно е дека во одредени случаи ударањето шамар , кубењето на коса, плукањето по оштетен, теглењето за телото и облеката претставуваат инкриминирани дејствија во кои се содржани елементите на кривичното дело навреда од чл.173 ст.1 од КЗ од реален вид, меѓутоа ова кривично дело би постоело кога од ударот не би настанала телесна повреда што во конкретниот случај не е така.

Решено во Апелационен суд Штип на ден 06.05.2009 под КЖ.бр.189/09

2.Фактот што против оштетениот имало поднесено обвинителен акт за кривично дело фалсификување на исправа од чл.378 ст.3 од КЗ, не му дава за право на обвинетиот да го осудува и прогласува за виновен оштетениот преку локална телевизија, поради што истиот е кривично одговорен за кривично дело „клевета од чл.172 ст.4 в.в. со ст.1 од КЗ.

Од образложението

Основниот суд во Ш со пресуда К.бр.395/07 од 02.03.2009 год. обвинетиот ЗК го огласил за виновен за продолжено кривично дело „клевата од чл.172 ст.4 в.в. со ст.1 в.в. со чл.45 од КЗ.

Жалбените наводи на обвинетиот дека во неговите дејствија не се содржани елементи на кривично дело бидејки немал намера да го

навреди односно да изнесе неистинити на штета на честа и угледот на оштетениот и да не знаел дека со правосилна пресуда е одбиено обвинението према сега оштетениот се неосновани од следните причини.

Фактот што спрема сега оштетениот бил поднесен обвинителен акт за кривично дело кое се гони по службена должност не значи дека истиот е виновен за кривично дело за кое се обвинува, ниту пак тоа му дава за право на обвинетиот да го осудува и прогласува оштетениот за виновен преку локалната ТВ станица. Оштетениот – тогаш обвинет е невин се додека не се докаже неговата виновност со правосилна пресуда на надлежниот суд- начела на презумпција на невиност. Обвинетиот ЗК дознал дека према сега оштетениот ЗА е поднесен обвинителен акт за кривично дело од чл.378 ст.3 в.в. со ст.1 од КЗ и решил тоа да го изнесе пред локалната ТВ читајќи го обвинителниот акт за оштетениот како да истиот веќе е осуден и кривично одговорен за кривично дело за кое се терети и при тоа додавајќи други клеветнички зборови меѓу кои и дека оштетениот е криминалец на кој му дошол редот.

До колку и се прифати жалбениот навод и одбраната на обвинетиот дека не знаел за исходот на пресудата - одбивателна пресуда према сега оштетениот и во тој случај би постоела кривична одговорност спрема обвинетиот од причини што истиот знаел за поднесеното обвинение и веднаш го осудил оштетениот преку локалната ТВ нарекувајќи го криминалец, најкорумпиран функционер и сл., а секое лице е невино се додека не се докаже неговата виновност со правосилна пресуда. Обвинетиот си зел за право да го осудува оштетениот врз основа на поднесен обвинителен акт, поради што истиот е кривично одговорен за кривичното дело за кое се терети.

Решено во Апелационен суд Штип 19.06.2009 год. Кж.бр.349/09

3. Со тоа што обвинетиот поднел писмена изјава – барање до надлежен орган- директор на одделението за премер и катастер во кое бара да се изврши увид во работењето на оштетениот и да се преземат соодветни мерки со образложение дека оштетениот му има пресечено јаворово дрво и да оштетениот узурпирал дел до парцелата не сторува кривично дело клевета од чл.172 ст.1 од КЗ.

Од образложение

Дејствијата кои се превземени од страна на обвинетиот не претставуваат кривично дело “Клевета“ по чл.172 ст.1 од КЗ. Обвинетиот се обвинува дека на ден 21.11.2007 год. до Директорот на Одделението за премер и катастер Радовиш, каде приватниот тужител бил вработен, доставил писмена изјава во која навел дека тужителот на ден 14.10.2007 год. му имал исечено јаворово дрво од 20 м³ во неговата парцела во м.в.Ј во атар на с.П. и исто така во писмената изјава навел дека приватниот тужител има парцела која е во Конечкиот атар во површина од 15 ари, а до истата парцела имал узурпирано 25 ари нива плус шума,

а имало узурпирано и на други лица во с.Л. Правилно првостепениот суд прифатил дека кај обвинетиот не постоела намера да му ја наруши честа и угледот на тужителот со поднесената писмена изјава, бидејќи оваа писмена изјава обвинетиот ја поднел до надлежен орган кој е задолжен да ја штити државата, односно државната сопственост и притоа обвинетиот сакал да утврди дали навистина тој или тужителот имаат право на спорната парцела.

Имајќи ги во предвид сите овие релевантни факти, кои се погоре наведени, како и тоа да обвинетиот оваа писмена изјава ја доставил до надлежен орган, односно до Директорот на Одделението за премер и катастер, во која писмена изјава јасно е наведено дека бара да се изврши увид врз работењето на пријавениот и да се преземат соодветни мерки, јасно е дека обвинетиот немал никаква намера за сторување на кривичното дело за кое се терети, поради што и овој суд оценува дека правилна е одлуката на првостепениот суд кога обвинетиот го ослободува од обвинение за предметното кривично дело, а врз основа на чл.342 ст.1 т.1 од ЗКП, бидејќи делото за кое се обвинува не е кривично дело според законот.

Решено во Апелационен суд Штип Кж.бр.67/09 од 16.03.2009 год.

4.Наведената инкриминација во изјавената жалба против првостепената пресуда „Секретарот П.К.во јануар 2002 беше разрешен од Заменик јавен обвинител од ОЈО Д. кое нешто го имам видено од Службен весник лично, „ због злоупотреба на службената положба и овластување и истиот треба да се срами од своите деца и жена а камо ли да биде раководител на фирма од јавно овластување каде годишно влегуваат најмалку по 3.000 странки, по мене овој човек е неморален и во него нема еден грам човештина“, се содржани елементите на кривичното дело Навреда од чл.173 од КЗ а не кривичното дело „Омаловажување со префрлање за кривично дело“ од чл.175 од КЗ.

Од образложението

Основниот суд во Д. обвинетиот А.В го огласил виновен за две кривични дела и тоа Навреда од чл.173 од КЗ и „Омаловажување со префрлање за кривично дело“ од чл.175 од КЗ, за напишаните зборови во изјавената жалба против првостепената одлука Ро.бр.161/08 .со цитираната содржина.

Апелациониот суд во Штип одлучувајќи по изјавената жалба на обвинетиот а по службена должност ја преиначи првостепената пресуда и врз основа на чл.342 т.1 од ЗКП го ослободи обвинетиот од обвинение за кривичното дело „Омаловажување со префрлање за кривично дело“ од чл.175 од КЗ, бидејќи делото за кое се обвинува не е кривично дело според законот.

Од увидот во предметот се утврдува дека приватниот тужител не е сторител на кривично дело, нити е осудуван за сторено кривично дело.

Кривичното дело „Омаловажување со префрлање за кривично дело“ од чл.175 од КЗ се сторува со префрлање на некој да сторил било какво кривично дело или да е осудуван поради било какво кривично дело или соопштување за тоа на некое трето лице, а се со намера да се омаловажи лицето за кое тоа се изнесува. За да постои ова дело, потребно е кривичното дело за кое му се префрла на оштетениот-тужителот или што му се соопштува, треба да е извршено или лицето за тоа дае осудено. Ако тоа е невестина, нема да постои ова кривично дело од чл.175 од КЗ, туку се работи за кривично дело Навреда од чл.173 од КЗ, бидејки функцијата на ова инкриминација од чл.175 од КЗ е да се зачува честа и угледот на сторителот на кривичното дело односно осуденото лице и покрај тоа што го сторил-се со цел да се заштити достоинството и угледот на личноста.

Пресудено во Апелационен суд-Штип на ден 10.11.2009 г.под Кж.бр.547/09.